Lieta Nr. C11**0389**17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2017. gada 10. maijā

Cēsu rajona tiesas

tiesnese A. Bērziņa

rakstveida procesā izskatīja civillietu – /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016. gada 27. decembrī tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ maza apmēra prasības pieteikums pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

/pers. A/ (turpmāk tekstā – prasītāja) lūdz tiesu piedzīt no /pers. B/ (turpmāk tekstā – atbildētājs) minimālos uzturlīdzekļus nepilngadīga bērna uzturam mēnesī līdz bērna pilngadībai, bet ne mazāk par valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Piedziņu lūdz uzsākt no 2016. gada 27. decembra, lūdz nekavējošu tiesas sprieduma izpildi. Norādījusi, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

Ar 2016. gada 27. decembra Cēsu rajona tiesas lēmumu prasības pieteikums atstāts bez virzības, nosakot termiņu trūkumu novēršanai līdz 2017. gada 27. janvārim.

2017. gada 3. janvārī tiesā saņemts prasītājas precizēts prasības pieteikums.

2017. gada 3. janvārī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem un pamatojoties uz 2017. gada 3. janvāra lēmumu par civillietas ierosināšanu, tiesnese nosūtīja atbildētājam prasības pieteikuma norakstu un paskaidrojuma veidlapu.

Tiesā 2017. gada 24. janvārī saņemti atbildētāja paskaidrojumi norādot, ka prasību neatzīst, jo zina, ka nav prasītājai dzimušā bērna tēvs, norādījis, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250 ^{25}. panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ar tiesneses 2017. gada 3. janvāra lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2017. gada 10. maijs no kura sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā. Pusēm saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmās daļas noteikumiem ar 2017. gada 3. janvāra paziņojumu paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un par sprieduma noraksta saņemšanas datumu tiesas kancelejā.

Motīvu daļa

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu, kas nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu un šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt, pie tam pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem.

Ar prasības pieteikumam pievienoto dzimšanas apliecības kopiju (lietas 7. lapa), apstiprinās, ka atbildētājs /pers. B/ ir tēvs nepilngadīgajam /pers. C/, dzimušam /datums/, bet prasītāja /pers. A/ ir bērna māte.

No lietas materiāliem redzams, ka nepilngadīgā bērna dzīvesvieta ir pie mātes /pers. A/, līdz ar to prasītājai ir tiesības prasīt no bērna vecāka uzturlīdzekļus viņas ikdienas aizgādībā esošā bērna uzturam.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam valdības noteiktajā minimālajā apmērā, tādēļ tiesa uzskata, ka nav vērtējams atbildētājas mantas stāvoklis, jo minimālais uzturlīdzekļu apmērs katram vecākam ir jānodrošina katru mēnesi katram savam bērnam neatkarīgi no mantas stāvokļa, un to nosaka Civillikuma 179. panta piektā daļa.

Civillikuma 179. panta piektā daļa paredz, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem

neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu. Šis apmērs noteikts ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 37 (15. 01. 2013.), kuros minimālais maksājamais uzturlīdzekļu apmērs noteikts procentos no minimālās darba algas valstī. Tā kā prasītāja to lūgusi prasības pieteikumā, tiesas spriedumā nosakāms, ka no /pers. B/ piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nedrīkst būt mazāks par valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Tiesa atbildētāja iebildumus pret prasību vērtē kā nepamatotus, jo no Tiesu informācijas sistēmā pieejamās informācijas redzams, ka gan atbildētājs /pers. B/, gan prasītāja /pers. A/ bija vērsušies ar prasībām tiesām par paternitātes ieraksta apstrīdēšanu. Abas celtās prasības tika noraidītas – 07.03.2016. un 22.04.2015., jo nebija ievērots Civillikuma 156. panta otrajā daļā noteiktais termiņš – divi gadi no brīža, kad persona uzzinājusi par apstākļiem, kas izslēdz paternitāti un tas bija pamats prasību noraidīšanai. Tiesu nolēmumi ir stājušies likumīgā spēkā. Līdz ar to nav nozīmes atbildētāja pieteiktajam lūgumam par DNS ekspertīzes noteikšanu.

Tiesa atzīst, ka prasība apmierināma un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami līdzekļi nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturam - 92,50 EUR, bet no 2017. gada 1. janvāra – 95,00 EUR mēnesī.

Uzturlīdzekļi tiesas noteiktajā apmērā atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma normas par vecāku pienākumu gādāt par bērnu uzturēšanu tulkojumu (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 29. augusta spriedumu lietā Nr. SKC-556), piedzenami no 2016. gada 27. decembra, kad tiesā celta prasība par uzturlīdzekļu piedziņu, jo ar prasības celšanas brīdi prasītāja /pers. A/, saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu, uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju. Uzturlīdzekļu piedziņas sākums nosakāms ar prasības iesniegšanu tiesā, t.i. 2016. gada 27. decembri, bet uzturlīdzekļu maksāšanas pienākums nosakāms līdz bērna pilngadībai.

Tiesas spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties, jo to ir lūgusi prasītāja (Civilprocesa likuma 205. pants).

Apmierinot prasītājas prasību, no atbildētāja valsts ienākumos atbilstoši Civilprocesa likuma 42. pantam, piedzenama valsts nodeva 170,49 EUR, kura aprēķināta no gada uzturlīdzekļu summas 1136.62 EUR, atbilstoši Civilprocesa likuma 35. pantam un saskaņā ar šā likuma 34. pantu redakcijā, kas ir spēkā no 2013. gada 1. janvāra, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un tiesas pavēstu nosūtīšanu 2,69 EUR.

Atbildētājam dodams termiņš tiesas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts nodevas un tiesāšanās izdevumu samaksu–10 dienas pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. un 250^{27}. pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ bērna–/pers. C/, dzimuša /datums/, personas kods /personas kods/, uzturam 92,50 EUR (deviņdesmit divi *euro* un 50 centi), bet no 2017. gada 1. janvāra 95,00 EUR (deviņdesmit pieci *euro*), apmērā ik mēnesi līdz bērna pilngadībai, nosakot, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs no /pers. B/ nedrīkst būt mazāks par valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Piedziņu uzsākt no 2016. gada 27. decembra. Šajā daļā tiesas spriedumu izpildīt nekavējoties.

Maksājumi ieskaitāmi kontā Nr. /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/ valsts ienākumos valsts nodevu 170,49 EUR (simt septiņdesmit *euro* un 49 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,69 EUR (divi *euro* un 69 centi), nosakot termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu prasītāja /pers. A/ var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Cēsu rajona tiesā, /pers. B/ spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma noraksta izsniegšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese